

DRAVCI Z KÉNIGU - druhá verze

Divadelní hra pro Napříč.cz

Dramaturgie Robert Král

Scénář Josef Prokeš

Ruský překlad textu v 18. obrazu docent Viktor Zacharov, Institut lingvistiky, Peterburg

Osoby (v pořadí, jak přicházejí na scénu)

Mirek (*osmdesátník a první z Dravců; experimentuje s levitací, snaží se mluvit až archaicky spisovně, je-liž pravda*)

Venca (*osmdesátník a druhý z Dravců; mluví fest po brněnsku, kurvapičapes, a má ve zvyku opakovat po sobě znovu poslední slova*)

Alois (*rovněž osmdesátník a třetí z Dravců; mluví po dělnicku a současně akademicky, navíc ráčkuje*)

Žákyně (*snaživě popletená maturantka, roztomilá až k zulíbání*)

Učitel (*duševně vyhořelý starší pedagog s neurotickými tiky, který se snaží dožít penze*)

Pečovatelka (*nejdříve zdravotní sestřička po maturitě, ke konci zdravotní setra před penzí*)

Studentka 1 (*krásná*)

Studentka 2 (*ještě krásnější*)

Dýdžej (*ješitně arogantní spratek*)

Servírka nahoře bez (*servírka nahoře bez*)

Redaktor (*jak už redaktoři bývají, ad libitum*)

Právník (*kravaťák*)

Fanyňky 1, 2, 3 (*může hrát jedna jediná holčička, která si přehodí přes sebe vždycky jiný hadřík*)

Televizní komentátor(ka) (*bizarní televizní filčka*)

Strejci 1, 2, 3

Hospodská

Moderátor(ka) předávání cen Zlatého slavíka

Kluci 1, 2, 3

Lékař

Doktor Král (*krapet jej přišminkovat, aby mu to slušelo*)

Moderátor(ka) předávání cen Grammy 2115

Mart'an 1 , Mart'an 2

(Při výběru a vytváření hudby pro tuto inscenaci doporučuji k inspiraci např. skladby Huascarán I a Huascarán II či 80000 jazzrockové skupiny Fermáta)

PROLOG

(Scéna v naprosté tmě. Elektrické kytary spolu se syntezátory dunivě sugerují start kosmické lodi – hluk se stupňuje až do takřka nesnesitelné síly, ale pak slábně, až přejde do „kosmického ticha“, oživeného jen tu a tam praskáním jakoby elektrických výbojů a sotva slyšitelným kráákáním dravců – vše silně nahalováno do „prostoru“ – možná by se tam mohl slaboulinince objevit nějaký motivek z Leoše Janáčka ...

V „kosmickém tichu“ se ze tmy v projekci na pozadí postupně objeví kosmický prostor oživený logotypem Dravců z Kénigu.

Totěž bude na závěr v EPILOGU, takže celé představení bude takto orámováno.)

OBRAZ 1.

(učebna, kde probíhá maturitní zkouška)

Žákyně: ... Beethoven... Mozart...

Učitel: Celým jménem, jsme u maturitní zkoušky!

Žákyně: Ludvík fan... a tendlecten Joachim Amadeus...

Učitel: Wolfgang

Žákyně: Wolfgang fan

Učitel: Wolfgang Amadeus

Žákyně: Wolfgang Amadeus... Beethoven?

Učitel: Wolfgang Amadeus Mozart a Ludwig van Beethoven!

Žákyně: No tak ti dva, jak jste řekl... jak jsem řekla....

Učitel: A nějaké české hudební velikány znáte?

Žákyně: *(vzpomíná)* Ten řezník, no.... Dvořák... a ten, co ty slepice...

Učitel: Jaké slepice, pro Kristovo boží umučení zas?

Žákyně: Pěstoval slepice...

Učitel: Když už tak choval!

Žákyně: Choval slepice... Janáček!

Učitel: Celým jménem, jsme u maturitní zkoušky!

Žákyně: Antonín Dvořák a Leopold Janáček.

Učitel: Leopold Koželuh!

Žákyně: Antonín Dvořák a Leopold Koželuh.

Učitel: Antonín Dvořák a Leoš Janáček. Leoš! Leoš!

Žákyně: Antonín Dvořák a Leoš Leoš Janáček. Co choval slepice.

Učitel: *(otřesen se vydýchává a nasadí, jak když medu ukapuje, ale beze stopy ironie)*

Správě, choval slepice. Wolfgang Amadeus a Ludwig fan. Antonín a Leoš.... A nyní hlavní otázka. Kdo provedl syntézu světové a české moderní hudby? Kdo povznesl moderní hudbu přímo do planetární roviny? Kdo prorazil s moderní hudbou i mimo naši galaxii?

Žákyně: To ví přece každej. Dravci!

Učitel: Celým jménem, jsme u maturitní zkoušky!

Žákyně: Dravci z Kénigu. To ví každej.

Učitel: Ano, to ví každý. No vidíte, že nejste tak blbá!

Oba: Krááá, krááá, kráááá!

OBRAZ 2.

(starobinec, z rozhlasu se po celý tenhle obraz jako podkres místy ozývá z rozhlasu píseň bratří Tesaříků Rybitví - Nejlepší holky jsou)

Mirek: *(levituje – buď pouze pantomimicky, nebo je podle možností scény opravdu umístěn někde v prostoru nad jevištěm, stačí jen kousek, nemusí být z bezpečnostních důvodů příliš vysoko)* Každý se chce dožít věku vysokého, není-liž pravda. Každý. Ale když se mu to s pomocí boží zdaří, pak skuhrá. Že záda a tuhle tohle, žíly křečové. Je liž. *(rozhlédne se zhnuseně)*

Venca: Co bys chtěl ve starobinců, tady chcipl pes. Chcipl pes! A nech už té popšondlé levitace v luftě, nebo jedné spadneš a polámeš si hnáty. *(sleduje jeho pohled)*

Mirek: Stáří není pro slabochy, stáří je pro statečný! *(pozvedá pěsti v gestu vzdoru)*

Venca: Prostatelyčný? Já teda s prostató problémy nemám. Nemám, zatím. Kurvapičapes. Je je jedeme dál!

Mirek: Jedeme dál, jedeme dál, do krematoria leda. Jedeme dál. *(snáší se na zem a opře se o svoji hůl)* Stojí to tu za zdrávas královno, není liž pravda.

Venca: Stojí to tu za hovno. Za dvě hovna. *(povzdechne si rezignovaně)* Jako ve starobinců, co už. Ve starobinců.

Mirek: Ty staré ošklivé báby o holi! *(třískne vztekle svojí vlastní holí do podlahy)*

Pečovatelka: Vy se tak máte co vztekat, dědci uslintaní. Ještě jednou, pane Mirek, ještě jednou třísknete svou holí o podlahu a jste v neděli bez moučnicku. *(odchází rezolutně ze scény)* A nechte už konečně toho směšného vznášení!

Mirek: Když mně to dělá dobře na plotýnky! *(zvedá svoji hůl k dalšímu vzteklému třísknutí, ale pak si to rozmyslí a položí ji tiše na podlahu)* Panenko Maria, modli se za nás hříšné a nenechej nám zahynouti! *(hledí úpěnlivě vzhůru k nebesům)* Chodil jsem mezi chuligány, však nosil jsem ti tulipány! Jak pravil moravský Baudelaire.

Venca: Tady ve starobinců se na tebe i Panenka Maria víš co. Tulipány netulipány. *(vzadu za scénou se ozývá hluk)*

Alois *(ještě za scénou)* Neprojdou! Plížením plazením vpřed! *(Pečovatelka stojící na špičkách drží Aloise za límec a přivádí jej na scénu)*

Pečovatelka: Nehrajte tyjátr, pane Alois, tady jsme v Domově spokojeného stáří. Tady se zklidníte. Tady se všichni zklidní. Pan Mirek i pan Venca nejsou žádní plížením plazením. *(rozkročí se proti Aloisovi a dá ruce v bok)* Máte svůj ešus na fasování stravy? Dnes máme makové šulánky.

Mirek: Maria panno, makové šulánky, to je trest za ty chuligány, není-liž pravda!

Venca: Sóhlas. Makový šulánky só trest boží. Trest boží!

Alois: *(vyndává si z úst falešné zuby a kousne jimi noblesně Pečovatelku do pozadí, ta překvapeně vykvikne)* Nejste mrrrtví, pánové, a sežerrrete tu sestru pečovatelku i s ešusem! Sežerrrete tu sestřičku místo šulánků!

(Mirek i Venca si vyndávají své umělé chrupy a cvakají jimi proti Babě pečovatelce)

Pečovatelka *(se dává na ústup do zákulisí)* Na tohle nás u maturity nepřipravili. To je vzpoura, to je pobuřování, to budu hlásit na velitelství... na ředitelství!

Alois *(si vyhrnuje košili a bubnuje na svoje holé břicho)* Nejlepší holky jsou / z Krrrálového pole / Nejlepší holky jsou / jasně z Kénigu!

Venca: *(křičí)* Je je je je jedeme dál! Kurvapičapes!

(jejich euforie se však vytrácí a trapně zmlknou, jako kdyby se zastyděli za svoje pubertácké chování)

Mirek: *(se rezignovaně opět opře o svoji hůl)* Nedělní moučnick se nekoná, pámbů naděl za makové šulánky. *(napřahuje ruku k Aloisovi)* Já jsem Mirek.

(všichni na jevišti štronzo... v pozadí se promítne text z Wikipedie a hlas ze záznamu neutrálně předčítá: Vyučený klempíř. V mládí psal obrozenecké básně na úrovni dvanáctiletého Vrchlického a při kytare pěl romantické písně u čundráckých srubů kolem řeky Oslavy. Byl náruživým čtenářem gotických románů a mystických příběhů... konec štronza)

Venca: *(rovněž podává ruku Aloisovi)* Já su Venca. *(opět všichni štronzo ... na pozadí text z Wikipedie a hlas předčítá: Vystudoval průmyslovou školu elektrotechnickou a celý život pracoval v Královopolské strojírně. Na primitivní magnetofon Sonet duo amatérsky natáčel a na páscích archivoval hlasy ptáků, zejména dravců. V Domově spokojeného stáří fungoval jako neoficiální údržbář a měl k dispozici dílnu, kde mohl experimentovat se zpěvem ptáků mixovaným do nejrůznějších ruchů a šumů... konec štronza)*

Alois: Těší mě, gentlemani. Já jsem Alois. *(štronzo a text z Wikipedie promítaný a současně čtený ze záznamu: Byl původně docentem matematické analýzy Přírodovědecké fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně. Potom dvacet let pomocným dělníkem v lisovně Královopolské strojírný. Pak opět docentem a posléze profesorem matematické analýzy Masarykovy univerzity... konec štronzo).* Zbožňuji šulánky s mákem. Soumrrrak svého života dožiji zde v chudobinci společně s vámi. Papírové pleny a kapačky, to se rrozšoupnem!

Mirek: Ač pracoval v lisovně, mluví celkem spisovně. A víte co? Rezignujeme dnes na šulánky a přesuneme se všichni Pod pergolu.

Venca: Sólhas. Vožerem se na shledání Pod pergoló.

Alois: Ale páni kolegové, děláte, jako kdybyste byli staří! Trroskovat pod nějakou perrrgolou! Co nám brrrání, abychom se přesunuli přímo do centra alterrrnativního dění? Do Alterrrny nebo ještě lépe na Skleněnou louku!

Mirek: Nejsou tam staré báby jako tady?

Venca: Není tam sestra Pečovatelka jako tady?

Alois: Naopak! Jsou tam dorostenky! Postmoderrní. Alterrrnativní!

Mirek: Ke všemu odhodlané! A dá-li Panenka Maria i sjeté! Kdyby mně tak bylo let šedesát... I sedmdesát bych bral.

Venca: Prsoma do móky skleněný! Ať žije spartakiáda. Spartakiáda!

Mirek: My už tak leda Slunci vstříc, jak je psáno na krematoriu.

Venca: Říkáš odhodlaný a sjetý. Sjetý?

Alois: Přesně tak, odhodlaný a sjetý. Ale to Slunci vstříc taky není špatný. To by mohlo být tady v chudobinci naše heslo, pánové: Slunci vstříc!

Pečovatelka: *(vynoří se jako přízrak)* Žádná spartakiáda, žádné dorostenky, žádné slunci vstříc. Máte podepsanou vycházku? Nemáte. Šulánky na vás!

(všichni tři obcházejí Pečovatelku, která strnule stojí s rukama v bok, cvakají provokativně umělými chrupy v rukou, prchají a bez protéz šišljají současně jeden přes druhého)

Venca: Ať žije špartakiáda!

Mirek: Nošil jsem ti tulipány! *(pantomimicky předvádí vznášející se holubičku)*

Alois: Šlunci vstříc!

OBRAZ 3.

(Sleněná louka, dýdžej za mix pultem, tlačenice studentek – ta tlačenice třeba jenom JAKO někde mimo scénu, například na místě diváků)

Mirek: Páchne to tu jak v asijském nevěstinci, není-liž pravda?

Venca: Sólhas, smrdí to tu jak v čínském bordelu. *(rozhlíží se do hlediště na diváky)* A nesednem si ani za zlatý prase, není kam. Není kam.

Mirek: Jedině na klín některé křepelky sličné, je-liž.

Alois: Ten odérr jsou vonné tyčinky a marrihuana, pánové. Žel, je zde opravdu obsazeno.

Dýdžej: Přišla k nám delegace ze starobince! Mcaca racaca. Ale polčíčky valčíčky tady nehrajem! Mcaca racaca.

Studentka 1: Pane profesore, sedíme s holkama támhle, pojd'te si přisednout, shrnceme se.

Alois: Dobrého večera přeji, slečno kolgyně, jenže jsem zde i s kolegy.

Studentka 1: Vejdete se všichni, dnes náš kroužek půlí.

Alois: Grrratuluji, slečno kolegyně.

(sedají si všichni na rampu jeviště, čelem proti divákům v sále)

Studentka 1: Bez vás bych tu už nebyla. *(obrací se k ostatním)* Pan profesor byl předsedou komise u mých bakalářských státnic. Co pijete, pane profesore?

Alois: U magisterských státnic už bude místo mě jiný dobrman, třeba docent Polák, takže nepiju nic. *(do všeobecného zděšení pak představuje své dva společníky)* Zde páni kolegové nemají s matematikou nic společného, zde páni kolegové jsou spíše přes umění, že?

Studentka 2: Přes umění? A přes jaké umění? Já dělám kunsthistorii.

Venca: Ale no tak muzika, že jo. Tedlencten ambientní minimalismus, že jo. Minimalismus.

Mirek: Já spíše acid techno, pakliže vám to něco říká, mládeži, není-liž pravda?

Studentka 2: Jasně, že říká! Co fúze?

Mirek: Jste jasnozřivá? Právě ohledně fúze jsme se zde všichni tři sešli, je-liž pravda?

Alois: Kolegové, nebudeme mládež zatěžovat našimi pracovními záležitostmi. Muzikologii odsuneme stranou. Dáme řeč o něčem ze života. Řeším právě zobecnění Kaplanovy a Shirrotovy věty na kompaktní prostory...

Studentky 1 a 2: Nééééé!

Venca: *(vstává a jde k Dýdžejovi, ten jej odstrkuje a volá, že polčičky valčičky nemají na skladě, Venca jej však rezolutně odstrčí a v pantomimicko hudební etudě vynalezne mixování skrečování gramofonových desek... do svého dýdžejského žvatlání vplétá zcela mimo souvislost **šulánky s mákem... slunci vsříc... moučník nebude... všichni jej povzbuzují a imaginární publikum v sále šílí... Studentky 1 a 2 se radostí objímají a líbají (zda jsou lesby, to zůstane nevysloveno)...*** Vencovo dýdžejské vystoupení skončí velikým furore – a do tmy)

OBRAZ 4.

(restaurace U Hřebíčků, všichni tři sedí u piva, které roznáší servírka nahoře bez)

Alois: Cestou ze Skleněny jsme kerrkali jak sedmerro kerrkavců, kolegové. Že nám není hanba.

Venca: Naše porce šulánků odnesla Pečovatelka svému fotříkovi, ten má břicho jako sud a po šulánkách s makem by se utlók. Utlók.

Mirek: My jsme se vlastně dosud nepředstavili příjmeními, a to nejspíše proto, že se tady s Vencou léta známe. Jsme totiž spolužáci ze základní školy. Je to zvláštní, já jsem Jestřáb a on Káně. Ve škole nám posměšně říkali dravci, není-liž pravda.

Venca: Je to gól, říkali nám dva dravci. Dravci.

Alois: *(zaraženě mlčí)* Já se jmenuji Vorrel, kolegové. *(vstává a uklání se)* Alois Vorrel.

Mirek: *(také vstává)* Miroslav Jestřáb.

Venca: *(už také stojí)* Do psí piči, já su Venca Káně. Krá, krá...

Mirek: Takže vlastně:

Všichni: Tři dravci! Krá, krá!

Venca: Tři vopelichaní důchodci z Kénigu. To si poser voko. Voko!

Alois: Kdo od nynějška vypustí z úst slovo důchodci, ten platí rundu, kolegové!

Mirek: *(skepticky)* Tři dravci z Kénigu, to zní hrdě. Jak Timur a jeho parta.

Venca: To sme si mohli udělat prču z těch kocůrů ze Sleněny! Že jsme jako rocková formace Dravci z Kénigu. Z Kénigu!

Mirek: To by bylo věru povedené, jako tři z tanku a pes. Není-liž pravda!

Alois: A proč se nehecnout, kolegové? Na takovou jízdu ještě párru máme! Alternativní formace Kenig Birrds of Prrey. Nebo rraději Birrds of Prrey frrom Kenig, gentlemani.

Venca: Su pro. Pro zahraničí je ten cizí název v ókeju, ale doma si budem říkat jen Dravci z Kénigu. Z Kénigu!

Redaktor: Smím si přisednout, pánové? Jsem z redakce Královopolských listů a chtěli bychom napsat článek o kvalitě našeho Domova spokojeného stáří. Strava, přívětivost personálu a tak.

Alois: Je tohle možné, kolegové? S kým si nás to individuum spletlo? Snad ne s nějakými důchodci?

Venca: My sme umělci, ty potróblenče. Umělci! Žádní důchodci!

Mirek: Jsme rocková formace Dravci z Kénigu!

Alois: Ve světě nás znají jako Birrds of Prrey frrom Kenig.

Venca: A ty mazé do starobinca na šulánky, potróblenče redaktorské! Na šulánky s makem! A pozdravuj slečinku sestřičku pečovatelku. Může tě přebalit, kdyby ses posral. Posral!

OBRAZ 5.

(pódium v Semilassu, Dravci na něm zpívají čelem k divákům v hledišti)

Nejlepší holky jsou z Králového Pole

Nejlepší holky jsou jasně z Kénigu

Znám taky jednu z Dejvic, ta tam toho má nejvíc

Znám taky jednu z Dejvic, tak ta je teda má

Nejlepší holky jsou jsou z Králového Pole...

(štronzo, mezi ně na jeviště vpadá právník v kravatě, je v podkresu provázen odsuzujícím pískotem diváků)

Právník: Pánové, pánové! Jsem jednak z Ochranného svazu autorského pro práva k dílům hudebním. Ale jsem současně právník pověřený bratry Tesaříky zatrhnout tuhle dehonestaci jejich písně Rybitví. Podle autorského zákona jste povinni...

(právník strne ve štronzu, zatímco Dravci zpívají znovu úvodní sloky téže písně, tentokrát povzbuzováni souhlasným pískotem diváků; ve stejném místě znovu štronzo Dravců a právník pokračuje)

A proto navrhuji smířčí řešení, aby tahle vaše nestoudná parodie byla stažena z repertoáru...
(pískot diváků právníka umlčí a Dravci jej zbijí a vykopnou do zákulisí, potom píseň zpívají do třetice znovu za souhlasného pískotu a potlesku diváků)

Nejlepší holky jsou z Medlánek a Líšně

Nejlepší holky jsou z okolí Řečkovic

OBRAZ 6.

(v šatně po předchozím koncertu)

Venca: *(přihýbá si z plechovky energetického nápoje Redbull)* Na dnešní zkušební vystoupení v Semilassu! Vono to de i bez toho chlastu. Chlastu! *(předává plechovku Mirkovi)*

Mirek: Moje předělávka textu Tesaříků není bez problémů, jak jsme si všimli. Je-liž pravda.

Alois: V rádiu Krokodýl zbořila hitparádu. *(také si cvakne z kolující plechovky)* Kolegové, my musíme alkohol i věk přelstít. My nesmíme Dravce zabalit. My musíme podniknout něco šiléného. Co nám nedovolí stárnout. Co nás naopak omladí. Aby nám i Skleněná louka byla těsná.

Venca: *(otáčí se k Mirkovi)* Texty zařiznem, aby se to nemuselo pro zahraničí překládat. A v našem věku už bysme si stěně texty nepamatovali. Nepamatovali.

Mirek: Souhlasím, spíše skřeky, šepoty a výkřiky. To bude svrchovaně půvabné básnění.

Fanyka 1: Prosila bych podpis na břicho, jste božíí!

Alois: Ale jestli texty, tak jedinec rrap, kolegové. Já se svým rračkováním jsem rrozený rrapper. K tomu si přiberru bicí. Dokud jsme chudí – ach, ty alimenty! – dokud jsme chudí, tak zatím valchu, plechový hrnek a činel. Časem zbohatneme a pořídíme bonga, conga, šamanské bubny, darrbuky a tak. K tomu si přibírrám public rrelations a management.

Venca: Co je to management?

Mirek: Žvásty okolo kol, smlouvy, penízky... je liž pravda?

Alois: Je liž. Venca bude na magnetofonu a počítači v dílně starobince vyrábět muziku, pro niž bude urřčujícím a charrakteristickým rrysem zpěv ptáků, nejlépe drravců. Jakési akustické prrefabrikáty hudby již existující, svěbytné koláže, alternativní vytváření nových zvukových strukturr.

Venca: Esli tě dobře gómu, tak všelijaký praskání, cvakání... prokopírovat dva tři pásky přes sebe a do toho narvat krákorání dravců, to nebude problém. Problém. Stěně se mně ty starý pásky samy prokopírovaly a só krásně rozmlžený. Kurvapičapes, chlapi, já už ani nemusím mluvit sprostě! Už mně to samotnému přišlo hlópy takhle na starý kolena sprost'ačit. Já věil svoju originalitu uplatním v hudbě! V hudbě!

Mirek: A do našich produkcí rozhodně zakomponujeme moje expererimenty s levitací. Jako Dravci se musíme i vznášet. *(v kapse mu zvoní mobil)* Dravec z Kénigu, příjem! ... Karel Šíp? Neznám... A o vaši tolksou nemáme zájem, jsme umělci a ne televizní baviči.

Alois: Rrozmlženým páskům budeme říkat manipulované, k manipulovaným pak přimíchat rrecyklovaný kompost klasiky. Náhodně mixované nahrrávky v rámci teorie náhody a chaosu.

Mirek: Hudební performance se to též nazývá, není-liž pravda?

Alois: Přesně tak. Hudební performance ve stylu acid techna a ambientního minimalismu šmrncnutého fúzí.

Fanyňka 2: Prosim prosim podpis na prdelku, jste sladcí!

Venca: Dyť ani nevím, vo co v těch ambientních acidech de. Vo co de?

Mirek: To je právně dobře, že nevíš, jelikož protože budeš originální, původní, budeš svůj, je-liž!

Venca: *(se zasní)* Do toho zpěvuli nějakó, na ty skřeky a tak, něco jako Leonu Machálková, ale mladší. Mladší!

(všichni se na okamžik zasní)

Mirek: To bychom se rozhádali, to ne, vzpomínáš, jak jsme se v osmé třídě servali kvůli Monice?

Venca: Klidně do toho projektu vrazím všechno, co mám ve strožoku na funus. Na funus!

Mirek: Prodám hrob na krchově, pořídím elektrickou kytaru a odkoupím od Harmonie ten vyražený pohřební vůz, abychom se do něj vešli všichni tři i s aparaturou, je-liž pravda. A udělám kostýmy z plechu. Když už jsem vyučený klempíř.

Venca: Jo! Takový jako sci fi brnění. Brnění!

Alois: Na kytarru ale nesmíš hrrát akordy, jen do toho spíš mlátit jako Jimi Hendrix nebo Dagmarr Andrrtová Voňková.

Venca: Mňókat na ňu jak Iva Bittová na hósle. A stát při tom jak vona na jedný noze. Na jedný noze!

Alois: Přes holé hlavy si uvážete šátky jako Šporrel!

Mirek: Vydefinujeme se v opozici k Justinu Biebrovi jako staří a hnusní.

Venca: Ale my už JSME staří a hnusní. Hnusní!

Alois: Nemusíme se šminkovat a nejsme hnusní, jsme autentičtí. Pryč s kultem mládí a krásy!

Mirek: Karel Gott je starší než my, ale vypadá mladý.

Venca: Jenže co mu to dá práce a co ho to stojí lováčů. Lováčů!

Alois: Musíme být zlí a vůbec ne vtipní. V médiích budeme lidi urážet a dehonestovat, aby nás žalovali, to zvyšuje publicitu.

Venca: Moja řeč. Toho Karla Šípa si měl rovnou poslat do tmy smrduté! Smrduté!

Fanyňka 3: Prosila bych od každého cucfleka na krk, já váš tak žeru, ale tak!

Mirek: Jako jsou mladiství zákonem chráněni pro nedospělost, tak my budeme mimo běžné paragrafy pro senilní demenci.

Alois: Ukažte mi toho smělce, který by se odvážil poplivat vetchého seniora!

Venca: Ale na geronty kálíme, ti ať poslouchajó Michala Davida a Jožku Černýho. Naša cílová skupina je mládí v opozici. V opozici!

Mirek: To ale budeme kurvy, pánové.

Venca: Só horší. Horší! Kdybysme brali sami sebe vážně, nemáme s tokovó kokotínó šancu. Ale že to berem jako prču, mohlo by to klapnót. Klapnót!

Mirek: Maria panno, budeme hudební hvězdy, ale teď na nás čekajó slečna Pečovatelka a její šulánky, je-liž.

OBRAZ 7.

(opět starobinec)

Pečovatelka: *(jedovatě ironicky)* Tak naši chlapci jsou umělci, naši chlapci hráli nějaký svoje tramtarády v Semilassu! A pak v noci lezli tajně přes plot zpátky do našeho chudobi é domova spokojeného stáří! Pan Mirek rovnou vzduchem přiletěl! A šulánky k večeři nesežrali! Bodejť, umělci přece nebudou žrát šulánky. Umělci papajó masíčko...

Venca: My se vomlíváme, my už to nikdy neuděláme. Neuděláme!

Mirek: My si ty šulánky dáme za trest po studenu.

Alois: Slečno, nebudete tomu věřit, ale byl to sukces. Zbourali jsme Semilasso.

Pečovatelka: Tak já jim něco povím, mládenci. Už jsem to nahlásila na velitel é na ředitelství. Takže za á: klíče od opravářské dílny se zabavují, protože je to dílna a ne žádná muzikárna. Za bé: šulánky po studenu nebudou, protože podle evropské unie se musí vyhodit. A za cé: už mě vážně nebavíte a máte u mě utrum!

Alois: Trpíme pro umění, ale dějiny nám dají za pravdu!

Mirek: Primitivové nikdy nerozuměli undergroundu, jsme mučedníci!

Venca: A kór zdravotní sestry po maturitě nám nemůžó rozumět. Nemůžó rozumět!

Pečovatelka: Náhodou já hudbě moc dobře rozumím. To byste se divili! Mimochodem, včera bylo třináctého a přišly za vámi na návštěvu děti, pane Mirku, pane Václave. Nezastihly vás tu ani jednoho. Tak si aspoň vyzvedly váš důchod. *(poťouchle se zazubí)* Tady si přečtete, co o vás dnes napsaly noviny!

Mirek: *(s roztřesenýma rukama zajímavě čte nahlas)* „TRAPNĚ GERONTOFILNÍ EXHIBICE V SEMILASSU“ *(s očima v sloup)* Panenko Maria, nosil jsem ti tulipány!

Venca: *(vytrhne mu noviny a čte sám)* Svatostánek královopolské kultury, v němž kdysi hrával Karel Höger, se stal svědkem doslova zneuctění. Tři důchodci pod vlivem bezuzdě křepčili na pódiu a vydávali negroidní skřeky, čemuž kupodivu nadšeně přitakával dav opilých nedospělců.

Alois: *(přebere noviny a podává je doktoru Královi, který se objeví na scéně)*

Doktor Král: *(pokračuje ve čtení své recenze z novin)* ... bla bla bla... koncepčně neujasněné... bla bla bla... nepochybně ani neznají noty... bla bla bla... *(doktor Král štronzo)*

Alois: *(gestem znázorňuje přetáčení záznamu zpět – a předává mimicky slovo opět doktoru Královi)*

Doktor Král: bla bla bla... koncepčně neujasněné... bla bla bla... nepochybně ani neznají noty... bla bla bla podepsán Robert Král *(Alois mu vytrhne noviny z ruky, doktor Král se ukloní a odejde)*

Alois: *(zmačká noviny a odhodí je)* Ten Robert Král je ale suchar. *(široce se usměje a s noblesou svým vyndávacím chrupem kousne Pečovatelku do zadečku)* Takových nekvalifikovaných recenzí si ještě užijeme.

OBRAZ 8.

(koncert v Lucerně za dveřmi na chodbě před televizní kamerou komentuje hudební redaktor(ka), upozorňuje, že mezi diváky sedí i Jiří Černý a další hudebně kritické celebrity... Dravci už na jevišti produkují pouze skřeky a jejich produkce spíše stojí na nahrávkách ptáků, krkavců, havranů a na jakémsi až kosmickém skřípotu a vrzání... Dravci už mají nové kostýmy a za nimi jde fantaskní kosmická projekce, to vše je ale zkratkovitě pouze v zadní projekci, Dravci na jevišti v reálu nejsou; televizní filčka vy mohla být na jevišti a jako kdyby nahlížela do zákulisí, kde se odehrává koncert – takže by z produkce Dravců byly pouze zvuky a případně ze zákulisí nějaké záblesky a třeba i linoucí se dým... podle uvážení režiséra by se v tomhle obraze mohly kolem televizní filčky svíjet i nějaké poblázněné holčiny a srandovní klučinové v jakési bizarní pantomimě, tihletí fanoušci už by na sobě mohli mít nový logotyp Dravců... případně kopírovat jejich účesy či kostýmy)

Televizní komentátor: Vítám vás, vážení televizní diváci, vítám vás u televizních přijímačů tady za dveřmi Lucerny, dovnitř jsme se už se štábem nedostali... je to neuvěřitelné, pořadatelé odšroubovali sedadla a fanoušci Dravců z Kénigu se v hysterických křečích svíjejí rovnou na podlaze... připomíná to začátky Beatles, ale kde byli kdysi Beatles a kde jsou dnes Dravci z Kénigu... jejich hudba je mladá, syrová a svěží, jejich hudba je cool, nemohu jinak a dovolte, abych si i já s nimi zakrákal krá, krá, krá! ... a to je neuvěřitelné, dravci se nyní vznášejí nad pódiem a nad hlavami šílících diváků krouží pod stropem Lucerny... je to davová sugesce? je to kouzelnický trik? je to skutečnost? Ó ó ó... strop sálu v Lucerně mizí a Dravci z Kénigu koncertují v mezihvězdném prostoru... tak to je mazec, to ani my v televizi neumíme... to by snad ani David Copperfield nesvedl...

OBRAZ 9.

(venkovská hospoda)

Strejc 1: Kurva kuna, sežrala mně v noci tři slépky. A pes, potvora, ani neštěk.

Strejc 2: K čemu pak takovej pes, když ani neštěk? Takovýho bych si nedržel.

Strejc 1: Však už ho nemáme, stará ho upékla k vobědu.

Strejc 3: A měla recht. Pes co neštěká, patří na kuthlan. S česnekem a kmínem. *(napijí se z půllitrů, světácká odmlka)*

Strejc 2: Ti Dravci z Kénigu, to je taky podělávká. No dívali ste se včera v telce na ten jejich koncert v Lucerně, neé?

Strejc 1: Dívali se šici. Beztak je to židovina, je to prodaný.

Strejc 3: Takoví kokoti tři staří, držte mě, ať nespádnou. A ti mladí blbečci jim tleskají.

Strejc 1: Dyt' říkám, že je to židovina, je to prodaný. Hospodská, co vy na to?

Hospodská: Já poslouchám Vaška a Evu, to je krásná muzička. Od srdíčka. A když on si Vašek na jejich koncertě vzal tahací harmoniku a chodil mezi nama a zpíval a Eva taky zpívala, to mě namoutě za srdíčko bralo.

Strejc 2: No ale ti Dravci z Kénigu, co včera krákali v televizi, na ty co říkáte?

Hospodská: Neznám žádní Dravci. Já znám Vaška a Evu. Ti sou umění.

Strejc 3: Chlapi, za těma Dravcama z Kénigu prej stojí CIA, Židáci z Ameriky.

Strejc 1: Já slyšel, že ruská Mafie.

Strejc 2: Každopádně je to s nima nějaký divný a hospodská má pravdu, není to žádný umění. Voni prej ani nezpívaj, voni jen krákaj!

Strejc 3: Sou to dementi.

Strejc 1: Komunisti to sou! Mávají křídla jako ty slépký, kunu na ně!

Hospodská: Ať je to, jak je to. Já tomu nerozumím. Ale na Evu a Vaška nemají.

OBRAZ 10.

(jsme na pódiu při předávání každoročních hudebních cen divácké ankety Zlatý slavík – v pozadí reklamy sponzorů atp.)

Moderátor(ka): *(do končícího potlesku)* Pravnučka převzala za Národního Mistra tradičního Zlatého slavíka. - - - A nyní cena za objev roku a současně cena za skupinu roku - - - ano, tušíte správně: Dravci z Kénigu! - - - Megaformace tří rockerů z nejkrásnější brněnské čtvrti Královo Pole. - - - A na pódium k nám nahoru přicházejí obě ceny převzít pospolu všichni tři - - - Dravci z Kénigu! *(frenetický potlesk, který jediným samolibým gestem přeruší Alois)*

Alois: Děkujeme Leoši Janáčkoví, na něhož především hudebně navazujeme. Hned po Janáčkoví bych jmenoval Steve Rreicha a snad i Luciana Berriu. Jinak za náš osobitý pohyb na jevišti děkujeme Michaelu Jacksonovi. Za náš osobitý pohyb nad jevištěm děkujeme ptákům. Ostatní kolegové z brrranže jsou srrráči.

Mirek: Možná s výjimkou věčně mladého Mistra, je-liž pravda.

Venca: Máš pravdu, Mistr není sráč, ale rovnou přizdisráč.

Mirek: A srát při zdi vzadu za katedrálou hudby je hřích.

Alois: Abych to shrnul i prro dementní poblicisty: Leoš Janáček a Drravci z Kénigu! Jinak nic!!! Jinak už jen vesmírr!!!

Modrátor(ka): No tak to už tedy jaksi tedy už ... přesahuje.... Pánové Dravci, ale nepřevzali jste si ani ty ceny! Zapomněli jste na ceny!

(zde by se do pískotu a současně potlesku diváků mohly prolnout fanfáry z Janáčkovy Symfoniety, nebo nějaký jiný notoricky známý Janáčkův hudební motiv, který by se rozplynul v kosmickém soundu Dravců)

OBRAZ 11.

(zákoutí někde na ulici, pubertální kluci kopou s takovým tím malým míčkem, který se neodráží, na tričkách mají všichni logotyp Dravců)

Kluk 1: Normálka sem si ty příklady při písence vyfotil na mobil a poslal je ségře, která je v poho vypočítala a poslala zpátky. A kráva matikářka mě ještě pochválila. Krá, krá!

Kluk 2: Krá krá.

Kluk 3: Krá, krá.

(chvíli si mlčky nohama pohazují s míčkem)

Kluk 1: Krá krá. Je to pizda. Krá, krá!

Kluk 2: Krá, krá. Matikářka jako? Krá, krá.

Kluk 1: Krá, krá. Kdo jinej. Krá, krá.

Kluk 3: Krá, krá.

Všichni: Krá, krá, krá, krá, krá....

Kluk 3: Angličtinářka po mně chtěla fráze a já na ni krákal, že krákám anglicky, Krá!

Kluk 2: Já už doma na fotra jenom krákám a ten je nasranej, krá!

Všichni: Krá, krá, krá, krá.... *(pantomimicky při tom krákání jako kdyby levitovali po vzoru Dravců, jako kdyby létali, mávají pažemi jako křídly)*

OBRAZ 12.

(do tmy po skončení předchozího obrazu se na zadní projekci objeví stínohra, v níž se Mirkovi ulomí jedno z jeho křídel a on se zřítí z zemi - možná by to bylo nejúčinnější v naprostém tichu.... když se opět rozsvítí světlo, Alois a Venca, každý s kyticí v ruce, čekají na chodbě nemocnice, přichází lékař v bílém plášti)

Lékař: Pánové, dělali jsme všechno možné i nemožné!

Venca: Žije?

Alois: Nebo snad finitum?

Lékař: Dělali jsme i víc, než nemožné. Ale medicína má své hranice. Je mi to nesmírně líto, ale nepotěším vás.

Alois: Konec?

Lékař: Ani nevíte, jak těžko se mi to říká. Tak napůl konec. Jak chytrá Horákyně, napůl pěšky a napůl na voze. *(nechápu)* Má přeraženou páteř. Bude žít, ale z postele už se nezvedne. Dolétal. Dokrákoral. Je mi líto. Je mi opravdu líto.

Alois: Ale prognóza snad není až tak úplně...

Lékař: JE až tak úplně. Vývod tlustého střeva. Ani se sám nenají.

Venca: Je ale dófám na protekčním pokoji. Má na to!

Lékař: Ubezpečuji vás, že je sám a na tom nejprotekčnějším pokoji. A časem jistě může být převezen do toho nejluxusnějšího sanatoria. Když to zaplatíte. Zavedeme do něj protekční barevné hadičky.

(Venca s Aloisem konsternovaně stojí a kytice drží svisle směrem k zemi)

Lékař: Ale než se za ním s kyticemi vydáte na Jipku, nemohli byste se mi alespoň vy dva zbylí podepsat?

OBRAZ 13.

(luxusní managerská rezidence Aloise, ten sedí v křesle a přijímá doktora Krále)

Alois: *(ukazuje gestem, aby se návštěvník posadil do protějšího křesla)* Pane doktorre Robertrte Krráli, nechal jsem si vás důkladně proklepnout, to je vám jasné. Zpočátku jste nás neměl rád, ale pak jste prozřel. Zejména mě zaujala vaše diplomová prráce z katedrry rrežie na Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění. Jak se ta prráce přesně jmenuje?

Doktor Král: A ten Václav Klaus skutečně existoval? Aneb K atributům vybraných českých mystifikačních filmů.

Alois: Zajímavý název. Já jsem pana prrezidenta Klause rrovněž nikdy ve skutečnosti neviděl.

Doktor Král: Pan profesor Klaus mohl být fešák. A charismatická osobnost k tomu. Když to dotáhl až na prezidenta. Ale jeho existence možná jednou opravdu bude předmětem diskuze na téma mystifikace, něco jako kněžna Libuše.

Pečovatelka: *(přináší mlčky na tácku kávu, ke kávě i mineráku, kterou naleje do sklenice, misku sušenek, opět tiše odchází, na sobě má komickou uniformu služky s bílou zástěrou)*

Alois: Doktorrát máte z filmové režie?

Doktor Král: Z informatiky. A omlouvám se vám za svoje počáteční nepochopení, pane profesore.

Alois: *(mávne rukou)* A nyní něco točíte?

Doktor Král: Živím se hudebními recenzemi a programováním. Režíruru jenom pro potěšení. - - - Mimochodem, webové stránky Dravců jsou vynikající.

Alois: Děkuji. Vytvořili je vaši inforrmatičtí spolužáci. Strránky jsou modifikovány pro různé jazykové a kulturní okruhy, velký ohlas má zejména jejich čínská varianta. Máme rrovněž tým

pro naši e-mailovou korespondenci s fanoušky a tým na simulaci naší další existence. Zejména nyní, když jeden z nás je už navždy upoután na lůžko s přerazenou páteří. Zřítíl se na zkoušce.

Doktor Král: Takže Dravci z Kénigu končí.

Alois: *(nasadí zkormoučený výraz a pietně na chvíli zmlkne, jeho návštěvník upije kávu)* Před veřejností to pochopitelně zůstane utajeno. Je je jedeme dál! *(zde ponuře zaparoduje oblíbený předchozí výrok svého kolegy)* Naši další existenci vytváříme podle programátorů MIT, kteří simulovali fungování amerického prezidenta po jeho případném úmrtí v období války.

Doktor Král: Poněkud morbidní.

Alois: Souhlasím. V žoldu jsme měli zpočátku i hudební kritiky, ale nyní na nás pění chválu zadarmo. *(ledabyly sáhne do hromádky papírů na stole)* Třeba Jakub Pech o nás píše *(nasazuje si brýle)* ... z amorfní hmoty blíže neidentifikovatelných ptačích skřeků prrobleskují geniální melodie... a tohle je ještě lepší: Naoko nenápadně přimíchávají do svých nahrávek něco jako rrybí tuk, který je sice zdravý, ale posluchač musí disponovat jistou dávkou zvrácenosti, aby mu jejich drravčí ingredience zachutnala... nebo tady právě vy, doktor Robert Král - ze Šavla je Pavel: roztodivnými hlasy ptáků dosahují znepokojivých, surrově sebezpytných poloh, jimiž...

Doktor Král: *(z paměti nahlas navazuje na text čtené recenze)* ... jimiž prrobleskuje blasfemie plující na syntetizátorovém ambientním voru...

Alois: *(odhodí recenzi a nevěřicně potřese hlavou, sundá si brýle)* Krrristenanebi!

Doktor Král: *(v rozpacích se pobryndá kávou)* Dělal jsem, co jsem mohl.

Alois: To jste tedy dělal. Jste děvka prrodejná. Jak ostatně všichni.... Ale pustíme si prro uklidnění nějakou hezkou muzičku. *(zmáčkne knoflík ovladače a ozve se tichá hudba Leoše Janáčka - oba chvíli poslouchají - následující zbytek jejich rozhovoru již bude podbarven touto hudbou)*

Alois: *(luskne prsty a jestli to neumí, tak silně zamlaská, jako kdyby přivolával psa – přicupitá Pečovatelka a na Aloisův pokyn odnese pryč táč s občerstvením)* Měl bych prro vás prráci, pane doktorre. Sřížnu a filmovou laboratoř byste si na náš účet tím nejlepším vybavil sám.

Kamerramana si najdete rrovněž sám podle potřeby. Všechno tady v Semilassu, které jsme právě koupili.

Doktor Král: *(takticky neodpovídá, pouze vyčkává)*

Alois: Měl byste na starosti videoklipy našich skladeb.

Doktor Král: Rozpočet?

Alois: Generrrálními sponzorry jsou ČEZ a Komerrční banka. Kromě videoklipů byste ještě prrůběžně točil Drrravce skutečné i fiktivní úplně všude. Při vystoupeních, v nahrávacím studiu, při lyžování v Alpách, při potápění v Karribiku. Jak hledí slunci vstříc. - - - Opravdu lyžovat a potápět se budou pochopitelně dubleři. Do rroka a do dne z toho sestříhat první celovečerní film.

Doktor Král: Beru.

Alois: Nemyslím klamat diváky absolutně. Spíše si hrrát s fakty a mystifikací. Nebýt forrmálně rrealistický, naopak užívat vysoce stylizovaných prroředků. Těm divákům, kteří fiktivnost prrohlédnou, poskytnout hravou rradost z prrozření.

Doktor Král: *(extaticky)* Rozumím, jde o to, aby pravdivost komunikátu nezávisela od autentičnosti zobrazené skutečnosti, ale spíše od dojmů, představ a pocitů diváka, od jeho víry, že má co do činění s čímsi pravdivým.

Alois: Přesně.

Doktor Král: Zkombinuji hrané scény s autentickými záběry i s hyper vizuálními sekvencemi tvořenými vícenásobnými expozicemi a animacemi. - - - Extrémně široké objektivy, stroboskopické nasvícení, kamera z ruky a nad tím vším vědecký komentář...

Alois: Budeme si rrozumět, pane doktorre. Budou světové kulturrrní grranty. Drrravci mohou být vaše celoživotní téma. Jakož i obživa, zajisté. A až budeme všichni tři mrtví, budete korrmidlovat náš torrpedorrec dál. Prrotože vy jste taky šílenec.

Doktor Kál: *(po pauze)* Svrchovaně výstižně formulováno.

Alois: *(opět luskne prsty a přicupitá Pečovatelka, Alois hovoří k ní)*

Co dnes nebude k obědu?

Pečovatelka: Dnes nebudou k obědu šulánky s mákem.

Alois: Co bude v neděli po obědě?

Pečovatelka: V neděli po obědě bude moučník. *(ukloní se a zdvořile vycouvá)*
(chvilí oba se zalíbením poslouchají hudbu Leoše Janáčka)

Alois: Za týden máme koncert v Riu a místo zesnulého Dravce bude hrát rrobot. A časem budou hrát už jenom tři roboti. Aspoň se spolu nebudou hádat; ani netušíte, jak si v poslední době navzájem lezeme na nervy. Co byla původně sranda a hec, je nyní břímě.

Doktor Král: *(zlomyslně)* Na světových pódii budou hrát tři roboti a vy tu budete potají tiše jeden po druhém chcípat.

Alois: Stáří a smrt nepřelstíte, pane doktoro Rroberte Krráli, to se nepodařilo ani Stalinovi. --- Já jsem se ale v poslední době konečně našel. Implementuji do naší hudby matematiku.

Doktor Král: Fugy Johana Sebastiana Bacha jsou taky kus matematiky...

Alois: Máte pravdu, ale doba pokročila. Tak jako jsou fraktály výtvarnou realizací matematiky – třeba kolega Serrba a jeho Mathematic Arrt, já zase matematiku pašuji do skladeb Dravců. To jsou ty zdánlivě náhodné elektrické výboje v našich opusech. To kosmické praskání a kvílení. Jestli se máme domluvit s jinými civilizacemi, bude to právě přes matematiku.

Robert Král: Budete tu potají jeden po druhém chcípat, až všichni tři pojedete docela. A já tu káru potáhnu dál...

OBRAZ 14.

(krátká ukázka jejich dalšího koncertu, kdy jeden z nich je již robot (poněkud křečovitá varianta jeho původních pohybů), ale nikdo to nepozná - celý tento obraz by mohl být pouze v projekci)

OBRAZ 15.

(Alois ve svém osobním nahrávacím studiu implementuje do skladby Dravců matematické poselství určené inteligentním bytostem ve vesmíru... možná by mohl na bílou tabuli speciální fixkou črtat nějaké matematické vzorce; poslouchá při tom Janáčka a čaj mu na lusknutí prsty nebo na zamlaskání přinese Pečovatelka)

OBRAZ 16.

(studentky, které s nimi kdysi hovořily ve Skleněné louce, přijely na jejich zahraniční koncert v největší hale Londýna... samotný koncert se odehrává fiktivně za hlavami diváků v sále, dívky jej obdivně a komicky komentují, při komentování si mohou vystačit pouze s citoslovci a obdivnými výkřiky, točí nad hlavami svými kalhotkami... jako předskokan Dravců je staříček matador Bob Dylan... pokud bude nějaké průvodní slovo, pak pochopitelně v angličtině)

OBRAZ 17.

(uprostřed jeviště sedí již zestárlá Pečovatelka a na monitorech sleduje životní funkce tří již dávno nepohyblivých Dravců, kteří jsou dlouhodobě udržováni pouze v komatu – ti nejsou vidět, diváci je pouze tuší v zákulisí... na kontrolu a tak trochu na návštěvu přichází rovněž zestárlý doktor Král... mohlo by být jemně naznačeno, že si Pečovatelka s doktorem Králem nejsou navzájem lhostejní)

Doktor Král: Nevstávejte, sestři, zašel jsem jen na skok, jestli je něco nového...

Pečovatelka: Co by tak mohlo být nového, pane doktore, přístroje fungují bezchybně.

Doktor Král: Přístroje fungují bezchybně. A vy?

Pečovatelka: Já?!? Já funguji taky bezchybně. Za ty peníze.

Doktor Král: Krize, nekrize, my tady za ty peníze je je jedeme dál!

Pečovatelka: A furrtr to párrra tlačí!

Doktor Král: Vznášíme se nad zemí. Za ty peníze. Není liž pravda.

Pečovatelka: Bezchybné přístroje budou lepší a ještě bezchybnější a my vedle nich budeme stárnout.

Doktor Král: Jenom logotyp Dravců vydělává miliardy.

Pečovatelka: Logotyp tří starců v komatu, uměle držených při životě. Až ten podfuk praskne, nedovedu si představit tu právnickou bitvu. Ve které zvítězí advokáti, kdo jiný.

Doktor Král: Sere pes, sestři. Nějak bylo, nějak bude. Však jsme si oba nacpali strožok.

OBRAZ 18.

(předávání cen Grammy 2115 za celoživotní vklad světové moderní hudbě, Dravci z Kénigu hrají již neuvěřitelných 100 let... všichni tři přebírající jsou pochopitelně roboti – celé je to v pojato pompézně v ruštině, jakou se bude mluvit za 100 let)

А теперь – премия Grammy 2015 за уникальный вклад в развитие мировой современной музыки. Вы спрашиваете, кто эту премию получит? Это – всепланетарная мегаформация, которая и в космос прорвалась первой. Её логотип представляет нашу Солнечную систему. Они блистают на сценах всего мира уже невероятно долгих сто лет! Кто же как не «Хищники» из Кенига!

Благодарим.

Бесконечно благодарим.

Morerátor(ka): A tějér' – prjémija Grémmy Dvě týsjači pjtánácat' (2015) za unikál'nyj vklad v razvítijsi mirovoj sovřjemjénnoj múzyki. Vy sprášivajetě, kto étu prjémiju polúčit? Éto – vsjeplanětárnaja mjegaformácija, kotóraj a v kósmos prorvalás' pěrvoj. Jejó logotíp prjedstavljájet nášu Sólněčnuju sistjému. Oní blistájut na scénach vsjegó míra užé něvěrojátno dólghich sto let! Kto že kak ně «Chíščniki» iz Kéniga!

(přicházejí tři roboti Dravců)

Mirek: Blagodarím.

Venca: Blagodarím.

Alois: Běskonjěčno blagodarím.

(potlesk diváků a do něj hudba Dravců)

OBRAZ 19.

(Mart'ané kdesi ve vesmíru hovoří o Zemi... poslouchají jednu ze skladeb Dravců, na které je kosmické ticho tu a tam proseknuté jakýmsi kosmickým výbojem a z dálky se občas ozve zakrákání dravce... celý epilog pojmut s jakousi bizarní ponurostí)

(mluva obou ufounků by mohla jít jenom ze záznamu, aby se hlas dal namodulovat do elektronické podoby)

Mart'an 1: Nicotná planetka Země, ten výměšek za plotem Velkého Vesmíru. *(oba se ukloní)*

Mart'an 2: Jenom se tam navzájem vybějíjí v náboženských sporech.

Mart'an 1: Drancují přírodní zdroje a podestýlají se vlastními exkrementy.

Mart'an 2: Nevytvořili nic, čím by obohatili společenství Velkého Vesmíru. *(znovu oba rituální úklona)*

Mart'an 1: Tristní planetka, ta Země.

Mart'an 2: Snad jenom jejich Birds of Prey from Kenig. *(zaposlouchají se do hudby Dravců a zkříží při tom obě horní končetiny na prsou)*

Mart'an 1: Je v tom prostor a vítr.

Mart'an 2: Je v tom přesypání písečných dun.

Mart'an 1: Je v tom příboj moře.

Mart'an 2: Jsou v tom intervaly vzájemného postavení planet.

Mart'an 1: Je v tom hudba sfér.

Mart'an 2: Je v tom vesmírné esperanto matematiky. *(opět poslouchají)*

Mart'an 1: A je v tom to jejich krákání...

Mart'an 2: *(uचेhtne se)* Dravci ze Země mají krákání, víly z Alfa Centauri zase kvílí víl...

Mart'an 1: Co znamená vlastně to jejich from Kenig?

Mart'an 2: Kénig... nejspíš mýtický časoprostor tamní Sluneční soustavy.

EPILOG

Totéž, co na začátku v prologu. Úvodní prolog na závěr pak stáhnout opět do ticha a tmy a počkat, až diváci pochopí, že je konec celé téhle kokotiny a až začnou freneticky tleskat; pak bude teprve definitivní

KONEC